

Paisatge urbà Lisboa, tècnica mixta, 56,5x76 cm.

VICENT CARDA

La mirada després de l'Horitzó

Del 30 d'octubre de 2020 al 9 de gener de 2021. Inauguració 30 d'octubre a les 20h.

"Mirada infinita.

Pequeñas ciudades parpadeantes en una costa que descansa

colmada de sosiego

Que equilibrio feliz de los colores en el aire olvidado de un temblor

errante en la lejanía.

La mar de vítria diafanidad se tensa diligente en vivos jubilosos

estallidos de luz bajo la exànime fatiga del firmamento.

Y he aquí que todo en un vértigo comienza a tañer

con dolor cristalino

-en terraplenes radiantes

en glaciares inmatrimales

en un Puente florecido

de lo visible a lo inefable-

y de pronto desaparece el Horizonte de arcilla en mi interior."

Yvan Teofilov (Plovdiv, Bulgaria)

El viatge com a pretext, el temps de la pintura, del record, inútils fronteres que ens acosten més que ens separen. Mirada infinita de petites ciutats i els seus habitants. Tot això és "La mirada després de l'horitzó", una invitació a pensar, reflexionar, a viure el viatge.

Ciutats i paisatges xafats, línees marcades, calcades. Plànols de ciutats esquinçats, senyalitzats. Documents visuals recopilats: Fotografies, llibres, plans, mapes, fullets turístics. Memòria, records, nostàlgia, el passat, el silenci, el present.

El passat com a relat de descobriment de nous horitzons. El present com a necessitat de recopilar el fet de deambular per geografies llunyanes i ara tan pròximes. Cartografies de ciutats i paisatges que han deixat petjada en la pròpia consciència. Viure, pensar el viatge com una experiència d'enriquiment, de descobriment, sense més que aquesta línea que és l'horitzó i que posseeix una mirada infinita.

Quantes vegades hem mirat com a acte reflexiu, sense buscar res, veure res. La mirada en aquest moment és percebuda com una eina que s'usa per a veure alguna cosa, que està passant fora; en canvi, sovint, la nostra mirada s'ennuvola, s'enfosqueix, s'esborra la pròpia mirada i es deixa de veure; és llavors quan apareix el pensament, el record, el somni, i comencem a descobrir els nostres propis continguts de la nostra ment: El viatge. El poeta Wallace Stevens solia dir que "no sempre és fàcil notar la diferència entre pensar i mirar". Queda poc per descobrir però en canvi molt per veure, la mirada és el paisatge de la realitat canviant.

Hi ha hagut una constant en la meua obra en els últims anys, la construcció d'una línea imaginària que separa el cel i la terra, però al mateix temps manté unida un conjunt de coses, l'horitzó. En els ressons d'aquesta cartografia imaginària i real es desenvolupen tots aquests treballs. Tot ha anat desenvolupant-se en aquests últims anys i ara es completa amb la sèrie "La mirada després de l'horitzó", on aquesta imatge, aquest espai, aquesta ciutat, aquest paisatge, queda vetllat per l'ombra que crea el paper vegetal sobreposant-se sobre paper dibuixat.

Les obres han evolucionat com si d'un viatge es tractés, caminant lentament, recuperant i construint nous espais, paisatges trets dels viatges, ciutats passejades, visites, camins, carrers. Treballar la superfície per a crear nous paisatges, realitzats amb grafit i carbonet, esborrats, tacats. Línees i gestos buscant la profunditat i solidesa del temps. L'òxid de les grapes, papers engrapats, superposats, pegats, transparències. Memòria del viatge. Treballar la cal·ligrafia, com un aprenentatge de la pròpia escriptura, el dibuix. I la pinzellada, el gest, abstracte, minimalista, pintura acrílica, gouache i aerosols, el color.

Dibuix i pintura, gest i cal·ligrafia, línea i petjada, en una relació simbiòtica per a donar sentit a la sèrie. Com un joc, una il·lusió òptica, una mirada infinita, una transformació de la pintura i el dibuix, una mirada que el travessa i el dilueix, produint una singular paradoxa entre l'aparença i la realitat. Això és "La mirada després de l'horitzó".

Vicent Carda, València 2020

Cànem Galeria. Antonio Maura, 6. 12001 Castelló de la Plana. T.34 964 228 8 97 M670 369 847

www.canemgaleria.com canemgaleria@gmail.com